

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndt/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 3508010129
Dátum vydania rozhodnutia: 26. februára 2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3508010129.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného PharmDr. Q. W. na neverejnom zasadnutí 26. februára 2019 o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie veci inému súdu takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného PharmDr. Q. W. sp. zn. 2To/44/2017 sa Krajskému súdu v Trenčíne n e o d n í m a.

O d ô v o d n e n i e

Obžalovaný PharmDr. Q. W. písomným podaním z 02. januára 2019 doručeným Krajskému súdu v Trenčíne 03. januára 2019 prostredníctvom obhajcu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To/44/2017 tomuto súdu odňal a prikázal inému krajskému súdu.

Svoj návrh odôvodnil tým, že v inom trestnom konaní voči jeho osobe vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/9/2010, ktoré bolo predmetom rozhodovania Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2To/84/2012, vystupuje v postavení svedka RNDr. O. Y., CSc., ktorý sa v minulosti opakovane vyjadroval, že ho ako osobu zničí, že to má vybavené na Krajskom súde v Trenčíne, že ho odsúdia, že to má vybavené na súdoch, prokuratúre a polícii v Trenčianskom kraji, že v Trenčíne a okolí pozná každého, pričom aj v súčasnej dobe sa vyjadruje v tomto duchu, ako ho zničí prostredníctvom súdov, prokuratúry a polície, nakoľko v Trenčianskom kraji pozná každého. Z tohto dôvodu má dôvodnú pochybnosť o objektívnosti a nestrannosti konajúceho súdu, ako aj Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a tiež aj prokuratúry a polície v Trenčianskom kraji, a to aj so zreteľom na skutočnosti, ktoré uviedol v odvolaní a doplnení odvolania voči rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom zo 07. novembra 2016, sp. zn. 2T/143/2008, pretože z jeho odôvodnenia má tiež dôvodnú pochybnosť o objektívnosti a nestrannosti konania prvostupňového súdu.

Následne podrobne zrekapituloval skutočnosti, ktoré v podanom riadnom opravnom prostriedku vyčíta odvolaním napadnutému rozhodnutiu prvostupňového súdu a ktoré podľa jeho názoru svedčia na

záver, že súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v jeho neprospech, nevysporiadal sa s dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech a jeho skutkové zistenia nezodpovedajú dôkazom, o ktoré oprel výrok o jeho vine.

Na záver návrhu opätovne vyslovil dôvodnú pochybnosť o nestrannosti a objektívnosti konania súdu prvého stupňa a so zreteľom na súčasné vyjadrenia RNDr. O. Y., CSc. aj ohľadom nestrannosti a objektívnosti konajúceho Krajského súdu v Trenčíne.

Navrhol preto, aby najvyšší súd jeho trestnú vec vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To/44/2017 tomuto súdu odňal a prideliť ju inému krajskému súdu a po prípadnom zrušení napadnutého rozsudku bola vec pridelená okresnému súdu v inom kraji.

V doplnení žiadosti z 15. februára 2019 doručenom najvyššiemu súdu v rovnaký deň obžalovaný predložil najvyššiemu súdu čestné prehlásenie W. B. z 13. februára 2019 a trestné oznámenie z 10. septembra 2018, ktoré podal menovaný na Okresnej prokuratúre Pezinok a z ktorých vyplýva, že RNDr. O. Y. má obavy, aby W. B. nevypovedal rovnako aj v tejto veci a v dôsledku jeho výpovede nedošlo náhodou k odňatiu veci Krajskému súdu v Trenčíne.

Z písomného vyjadrenia sudcov trestného kolégia Krajského súdu v Trenčíne (s výnimkou jedného sudcu, ktorý sa nevyjadril z dôvodu výkonu stáže na Najvyššom súde Slovenskej republiky) najvyšší súd zistil, že k prejednávanej veci ani k osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, nemajú žiaden pomer a vo veci sa necítia byť zaujatí. Zároveň sa vyjadrili aj k obžalovaným namietanej osobe RNDr. O. Y., CSc., a to tak, že ho nepoznajú a nemajú k nemu žiaden vzťah.

Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk, ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie je potrebné zahrnúť prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu, uskutočnenie spoločného konania, ak boli podané obžaloby na toho istého obžalovaného na rôznych súdoch, poškodeným alebo blízkou osobou vo vzťahu k obžalovanému je sudca alebo iný zamestnanec súdu, na ktorom bola podaná obžaloba, väčšina svedkov, ktorých treba v súdnom konaní vypočuť má bydlisko v obvode iného vzdialeného súdu, čím v prípade delegácie dôjde k urýchleniu konania a zhospodárneniu konania. Ak nebýva alebo sa nezdržiava osoba, ktorá podala návrh na odňatie a prikázanie veci v obvode príslušného súdu, môže byť daný dôvod k delegácii len v tom prípade, že mu nejaká významná okolnosť (napríklad staroba, ťažká choroba, invalidita, starostlivosť o niekoľko malých detí a pod.) bráni, aby sa dostavil k príslušnému súdu, čo bude v praxi

celkom ojedinelý prípad. Dôležitými dôvodmi sa rozumejú predovšetkým také dôvody, ktoré zabezpečujú nestranné a zákonné prejednanie veci, náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a uplatnenie všetkých do úvahy prichádzajúcich zásad trestného konania.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z obsahu návrhu obžalovaného je zrejmé, že obžalovaný žiada, aby skôr uvedená trestná vec bola Krajskému súdu v Trenčíne odňatá a prikázaná inému krajskému súdu v podstate preto, že na podklade minulých a súčasných opakovaných verbálnych vyjadrení RNDr. O. Y., CSc. má odôvodnené pochybnosti o objektívnosti a nestrannosti jeho rozhodovania o ním podanom riadnom opravnom prostriedku. Obžalovaný svoje tvrdenia vo vzťahu k tejto osobe okrem toho, že menovaný v inom konaní vedenom voči nemu na Okresnom súde v Novom Meste nad Váhom pod sp. zn. 2T/9/2010, ktoré bolo predmetom konania Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 2To/84/2012 vystupuje v postavení svedka opiera aj o čestné prehlásenie a trestné oznámenie W. B..

Z obsahu spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/9/2010, ktorý si najvyšší súd vyžiadal, sice zistil, že RNDr. O. Y., CSc. vystupoval v trestnej veci obžalovaného ako svedok, avšak nezistil skutočností potvrdzujúce tvrdenie obžalovaného o vyjadreniach menovaného na jeho adresu. Z obsahu tohto spisu ale vyplýva, že aj v tejto veci obžalovaný PharmDr. Q. W. podal návrh na odňatie a prikázanie veci z rovnakých dôvodov, t. j., že svedok RNDr. O. Y., CSc. sa mal vyjadrovať spôsobom v podstate rovnakým, aký uviedol aj v aktuálnom návrhu na odňatie a prikázanie veci. Najvyšší súd o tomto návrhu obžalovaného rozhodol tak, že uznesením z 30. apríla 2014, sp. zn. 1Ndt/1/2014, podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestnú vec obžalovaného PharmDr. Q. W. vedenú na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 2To/84/2012 tomuto súdu neodňal pretože na tento postup nezistil žiadny zákonný dôvod. Jeho pozornosti však neušlo, že obžalovaný navrhuje vypočuť svedkov, ktorí by mali svojou výpoveďou preukázať zaujaté tvrdenia svedka RNDr. O. Y., CSc. a vyslovil, že objasnenie týchto okolností bude nepochybne predmetom ďalšieho súdneho konania vo forme výsluchu týchto svedkov na tieto okolnosti. Dokazovanie minimálne v tomto rozsahu je potrebné vykonať na hlavnom pojednávaní, nakoľko ide o skutočností, ktoré neboli známe ani v prípravnom konaní a môže ísť o rozsiahlejšie dokazovanie.

Pretože tvrdenie obžalovaného vo vzťahu k svedkovi RNDr. O. Y., CSc. doposiaľ nebolo žiadnym z vykonaných dôkazov v posudzovanej veci preukázané a so zreteľom na písomné vyjadrenie sudcov Krajského súdu v Trenčíne, najvyšší súd nezistil žiadne konkrétne skutočností, ktoré by odôvodňovali existenciu dôležitých dôvodov odôvodňujúcich postup, ktorého sa odsúdený svojím písomným podaním domáhal.

Skutočností vyplývajúce z návrhu obžalovaného a čestného prehlásenia a trestného oznámenia W. B. o údajnom zaujatom tvrdení svedka RNDr. O. Y., CSc. však boli súdu doposiaľ neznáme, a preto bude potrebné menovaných v konaní pred súdom k nim vypočuť a vypočuť aj ďalšie osoby, od ktorých sa ich mali títo dozvedieť, ak sa ich totožnosť podarí súdu zistiť, a objektivizovať tak tvrdenia obžalovaného PharmDr. Q. W. a W. B..

Ústavným zákonom z 09. januára 1991 č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, a tiež prijatím Ústavy Slovenskej republiky s účinnosťou od 01. októbra 1992 výrazne stúpol význam ustanovení o príslušnosti súdov a sudcov. Vyplýva to z čl. 38 ods. 1 Listina a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.“

Pre zákonnú zmenu príslušnosti súdu, t. j. pre výrok, ktorým sa mu konkrétna vec odníma a prikazuje sa inému súdu tohto istého druhu a stupňa, musia byť teda splnené závažné „dôležité dôvody“, ktoré sú porovnateľné s ústavnou zásadou príslušnosti súdu v zmysle článku 48 ods. 1.

Riadiac sa týmito úvahami, najvyšší súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade v tomto štádiu trestného konania nie sú splnené zákonné podmienky uvedené v § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci a

jej príkazanie inému krajskému súdu, a preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.